

## Under skatter vi digna

Socialdemokratin överöser det svenska folket med nya skatter. Ett års s-styre har givit oss 35 nya skatter och avgifter. Två års s-styre tynger oss med skattehöjningar på minst 20 miljarder. Vad budgetpropositionen kan komma att innehålla för nya pålagor vet vi ännu inte.

Medan regeringen talar vitt och brett om behovet av att få i gång produktionen och uppmuntra de produktiva krafterna river man upp marginalskatteformen, höjer aktievinst- och förmögenhetsbeskattningen och inför löntagarfonderna. Endast LO-grupperna tycks få gå fria.

Det vilar något desperat över regeringens handlande. Oförmågan att få visionerna, vallöftena och verkligheten att stämma leder fram till en politik som utmanar den ena gruppen efter den andra i samhället. Det avundsjukans evangelium som socialdemokraterna predikat under sitt långa maktinnehav har i dag hunnit upp sina upphovsmän. Kraven på millimeterrättvisa mellan olika grupper binder regeringens handlingsfrihet. Dubbelmoralen i skattepolitiken skördar sitt offer i regeringskretsen.

Oförenligheten mellan socialistisk ideologi och en produktionsbefrämjande ekonomisk politik kommer till uttryck i häpnadsväckande uttalanden av ledande statsråd.

Finansminister Feldt vill sätta ett staket mellan företagen och dess ägare. Vinsterna kan få öka i företagen men företagarna själva skall inte få njuta frukterna av sitt arbete. Uttalandet är anmärkningsvärt i två hänseenden. För det första kan finansministern inte vara omedveten om att de av honom åstundade staketen redan i dag är förefintliga och avsevärt höga. De består av in-

komst-, förmögenhets- och arvsskatter, som i dag har en sådan höjd och verkningssgrad att de är en broms på nyföretagande och utveckling och leder till en företagarflykt från Sverige.

För det andra visar Feldts uttalande att han fortfarande inte begriper företagandets drivkrafter, att det är människor som gör företagen och att utan företagarinsatser dör företaget. Byggs det en mur mellan företagaren och företaget så förlorar företaget. "Företaget" är inte en institution som kan leva ett separat liv utan de företagsamma människorna.

Samma förbluffande syn på företagandets drivkrafter redovisar biträdande statsminister Ingvar Carlsson i en intervju i Affärsvärlden/Finanstidningen. Han får frågan om han inte finner det bekymmersamt att många framgångsrika företagare flyttar utomlands. Ingvar Carlsson tycks mena att detta inte är så allvarligt. Kamprad, Rausing m fl lämnar landet av privatekonomiska motiv, men verksamheten blir kvar i Sverige. Var de utflyttade företagarna kan tänkas förläggas den fortsatta utvecklingen av sina företag bekymrar inte Ingvar Carlsson liksom inte heller tanken på nästa generation företagsamma svenskar som kanske från början satsar sina krafter i ett annat land än Sverige. Skatterna är nu så höga i vårt land att de utgör en viktig faktor i många unga människors vägval. Sverige riskerar att till andra länder förlora sina duktigaste unga tekniker, dataexperter, forskare, läkare m m.

Socialdemokraterna vill säkert få i gång produktionen och den industriella expansionen i Sverige, men deras ideologi lägger hinder i vägen. Marx' materiella samhällssyn där kapitalet är det allt av-

görande förblindar också ledande socialdemokrater. De ser företagen som institutioner som kan tas över och drivas av fonder styrda av facket, när företaget är en levande organism, helt beroende av de människor som leder det och är verk-

samma i det.

Företagen och företagarna är inte en summa kapital. Företagarna och löntagarna är människor som vill få njuta frukterna av sitt arbete. Marx leder socialdemokraterna fel.